

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر معماری و اکوتوریسم بر ارتقاء توسعه پایدار اجتماعی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی سیف اللهی خامنه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، جلفا، ایران

احداله اعظمی - گروه معماری دانشگاه مدیترانه شرقی (EMU)، فاماگوستا، قبرس شمالی

خلاصه مقاله:

اکوتوریسم به عنوان یکی از شاخه های شناخته شده صنعت توریسم علاوه بر درآمدهای قابل توجه و اشتغال زایی، موجبات ارتباطات فرهنگی و پیوندهای اجتماعی و سیاسی میان جوامع مختلف فراهم می سازد؛ به طوری که در دهه های اخیر، گذران تعطیلات و سفر به شیوه اکوتوریسم، به صورت یکی از پرکشش ترین انواع سفرها در نزد مردمان جهان درآمده است. اکوتوریسم یک راهبرد در راستای نیل به اهداف توسعه پایدار جهانی است. هدف اصلی این پژوهش بررسی و ارزیابی راهکارهای پایداری اجتماعی در جوامع در راستای اهداف توسعه پایدار اکوسیستم می باشد. روش کار در این مقاله براساس هدف تحقیق کیفی، نوع تحقیق توصیفی تحلیلی می باشد. گردآوری اطلاعات به صورت مطالعات کتابخانه ای، بررسی کتب و مجلات تخصصی، اسناد تاریخی و جستجوی اینترنتی می باشد. نتایج نشان می دهد که در صورت تحقق اکوتوریسم در بستر معماری و شهرسازی، سرمایه اجتماعی و در نتیجه توسعه پایداری اجتماعی حاصل می گردد.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، معماری پایدار، پایداری اجتماعی، سرمایه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709600>

